

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Ændringsforslaget til finansloven, der omfattede besparelser på 280 mill. kr., friholdt ikke kronisk syge eller pensionister, men nu forstår jeg, at det radikale venstre, fordi de har fået nedstemt dette forslag i forbindelse med finansloven, mener, at de fuldstændig kan være friholdt for tidligere meninger om en sådan sag. Det er stadig væk en ejendommeligt opfattelse af tingene, og jeg vil stadig væk vove at påstå, at det, det radikale venstre gør her, er at gøre nar af befolkningen, når man under en valgkamp siger, at man støtter regeringen i den økonomiske politik på det grundlag, som finanslovsforslaget indeholdt. Det faldt ganske vist, men det var det, den danske befolkning stemte om, og det var det, det radikale venstre holdt sig til. Nu vil de underminere det arbejde, man altså gav befolkningen indtryk af at man ville gennemføre, nemlig at føre en samlet økonomisk politik.

Lenger (VS):

Det dagsordensforslag, som fru Lizzie Lichtenberg har fremsat, kan kun gennemføres på én måde, nemlig ved at forøge bureaukratiet ude i kommunerne. Det bygger på en enkelt vurdering, og det bygger på en enkelt vurdering af et meget stort materiale. Derfor er det en forøgelse af det lokale bureaukрати at vedtage det dagsordensforslag, som er fremsat af fru Lizzie Lichtenberg.

Med hensyn til det andet dagsordensforslag, som vi er medforslagsstillere til, er der i det mindste to muligheder. Regeringen kan også, hvis det bliver vedtaget, gennemføre et forøget bureaukрати ude i kommunerne – det er den i sin fulde ret til – men der er dog i det mindste en mulighed mere, og det er at gennemføre det på en anden måde end ved at bygge på et forøget bureaukрати i kommunerne.

Jeg tror ikke, at min fantasi er udtømmende, hvad angår de metoder, der vil være til at gennemføre det dagsordensforslag. Jeg vil ærligt indrømme, at jeg kan kun komme i tanke om én metode, hvis man samtidig skal hindre bureaukratiet i kommunerne. Det er selvfølgelig, at ministeren ændrer sin beslutning fra 22. marts 1984. Når det ikke er præciseret så klart, hænger det sammen med for

VS' vedkommende i hvert fald, at det aldrig nogen sinde kunne falde os ind at begrænse regeringen i dens metodefrihed. Vi går ind for metodefrihed på så mange andre områder. Hvis regeringen kan finde en anden metode at gennemføre det samme på, er det op til den selv, men jeg vil gerne indrømme, at vores fantasi rækker kun til at ophæve beslutningen fra marts måned.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Hr. Taanquist stillede spørgsmålet: hvordan skal man fortolke den dagsorden, som nu er stillet, med hensyn til tildeling af personlige tillæg? Jeg synes egentlig, jeg kan svare klarest ved at citere fra mit første indlæg under denne debat, hvor der står:

»Socialministeriet har i et cirkulære fra 1982 angivet vejledende retningslinjer for ydelse af supplerende medicin hjælp til pensionister. Heri er anført, at der også kan ydes hjælp med op til 75 pct. af udgiften til medicin, selv om denne ikke er tilskudsberettiget efter sygesikringsloven, hvis den er lægeordineret og man i øvrigt opfylder de økonomiske betingelser for at få medicintilskud.«

Det er normalt pensionister, der modtager pensionstillæg. Man siger, at derudover kan der ydes hjælp, såfremt medicinudgifterne isoleret set er en ekstraordinær belastning for den pågældende families økonomi. Det er altså den mulighed, der allerede ligger i dag. Dertil kommer så den forbedring, som er sket i den nye vejledning, som er udsendt, hvor man i stedet for at anbefale 75 pct. nu anbefaler 100 pct. Det beder jeg også om at man lægger mærke til, det er i virkeligheden en forbedret ordning, der her er tale om.

Fru Aase Olesen hævder, at man altid har fastholdt, at når der skulle ske ændringer med hensyn til medicintilskuddene, så skulle pensionisterne 100 pct. kompenseres. Ja, de, der normalt bliver det. Det er jo sandheden. I de ændringsforslag, der lå til finanslovsforslaget, var der kompensation for pensionister, men det var de pensionister, der i forvejen har mulighed for at få tildelt personlige tillæg til dækning af medicinudgifter – altså dem, som er omfattet af den dagsorden, der for et øjeblik siden blev foreslået af fru Lizzie Lichtenberg. Det var den form, der anvendtes dengang, og den, der i øvrigt altid bliver anvendt.